

[Svend Nielsen.]

støtte en Fiskerihavn, men derudover kunde der ikke ventes nogen Støtte. Jeg haaber dog, at dette Standpunkt ikke er Ministerens, thi saaledes som Grenaa Havns Stilling nu en Gang er — og det er jo ikke Byens Skyld —, er et saadant Standpunkt fra Ministeriets Side ikke helt retfærdigt og forsvarligt. Man maa erindre, at Grenaa Havn ikke blot er en Fiskerihavn, men ogsaa en meget benyttet Nødhavn for mindre Skibe i vanskeligt Vejr. Det kan aldrig være en enkelt Bys Sag at opretholde en Nødhavn til Hjælp og Støtte for Skibe, der besejler danske Farvande, det maa dog være en Opgave, det i særlig Grad er Statens Sag at tage sig af. En enkelt Kommune kan ikke magte det og har heller ikke nogen særlig Forpligtelse fremfor Statsborgere i andre Kommuner, naar der er Tale om en Nødhavn som Støtte for Skibsfarten i Almindelighed, og det er der i høj Grad for Grenaa Havns Vedkommende. En Oversigt over Forholdene vil vise, at det er saaledes. I Aaret 1926—27 var der 337 Skibe, der søgte Havnen som Nødhavn. Fra den 1. April til den 1. November 1929, altsaa i 7 Maaneder, var der efter de Oplysninger, Grenaa Byraad har tilstillet Ministeriet og Finansudvalget, 572 Skibe, der søgte Havnen som Nødhavn i uroligt og stormfuldt Vejr, og saadanne Skibe optager jo Pladsen, saa at andre Skibe ikke kan komme til. Derved foraarsages Overfyldning og vanskelige Manøvrerforhold i Havnen, saaledes at der undertiden sker Sammenstød og Paasejlinger, og foraarsages stor Skade for Skibene, der kommer derind. For ikke saa lang Tid siden blev saaledes Sildeskibet „Valkyrien“ sejlet i Sænk i Havnen paa Grund af manglende Plads til Manøvrering. Saadanne Forhold er højst uheldige, og det kan, som sagt, ikke være Grenaa Bys Opgave at bekoste en Nødhavn, der kan yde Sikkerhed for fremmede Skibe i Stormvejr, det maa være Statens Opgave at give Skibsfarten de fornødne Støttepunkter i danske Farvande under vanskelige Forhold. Jeg henstiller derfor til Ministeriet at erkende sin Opgave, og at det gaar med til det en Gang tidligere givne Tilsagn om at tage Del i Udgifterne ved Udvidelsen af Grenaa Havn i det en Gang aftalte Forhold: 203 til Staten, for hver Gang Kommunen giver 61. Jeg maa maaske ogsaa i denne Forbindelse minde om, at Ministeriet paa sit Program har at skaffe Beskæftigelse til saa mange som muligt, og her er der netop et Punkt, hvor Ministeriet ved Siden af at opfylde Byraadets Forventning tillige kan

fremme et af sine egne Programpunkter. Man skulde derfor ogsaa tro, at Ministeriet med Glæde vilde gaa ind paa en Løsning af denne Sag, og derfor skuffer det mig meget, at der ingenting findes paa Finansloven til Grenaa Havn i Aar. Men hvad der er forsømt i denne Sag fra Ministeriets Side, kan jo gøres godt igen, og jeg haaber, at Ministeriet vil være villigt til at gøre det godt igen, saaledes at der kan blive optaget et Beløb, inden Samlingen slutter.

Dernæst har jeg en anden Sag, som jeg ogsaa gerne vil sige lidt om. Det vedrører Justitsministeriet. Det er angaaende de to Nævningekendelser fra Odense og København, der for nylig er fældet vedrørende Fosterdrab. Det er et Par Kendelser, der er egnede til at vække Opsigt, og som ogsaa har vakt betydelig Opsigt. I begge Tilfælde er der efter mange Menneskers Mening af Nævningerne foretaget en absolut Tilsidesættelse af dansk Lov og Ret. Det siges i Retsplejelovens § 866, at Nævningerne skal besvare de Spørgsmaal, der forelægges dem, saaledes, „som de finder ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder“, og derpaa tages Nævningerne i Ed, staaende op, med oprakte Fingre: „Det lover jeg og sværger jeg, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“ I begge Sager var der foretaget Fosterdrab, og der forelaa, saa vidt jeg ved, oven i Købet Tilstaaelse fra de tiltalte Side. Jeg spørger nu den højtærede Justitsminister, naar det for det første er bevist, at der foreligger Fosterdrab, og der for det andet foreligger Tilstaaelse fra tiltalte Side, kan Nævningerne saa frikende uden samtidig at bryde Loven? Jeg kan vanskelig tænke mig, at der er nogen, som vil benægte, at ved saadanne Frikendelser sker der et aabenlyst Lovbrud og Lovovertrædelse fra Nævningernes Side. Jeg vil gerne høre, hvad den højtærede Minister har at sige om den Ting. Han er jo Minister for at overvaage, at Lov og Ret bliver opfyldt her i Landet. For det andet vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Kan Nævningerne i saadanne Tilfælde, hvor det er bevisligt, at der foreligger Fosterdrab, og tiltalte selv har tilstaaet, svare: Ikke skyldig, uden samtidig at bryde den Ed, de tidligere har aflagt. Jeg mener, at der kan ikke være Tvivl om, at Nævninger, der svarer: Ikke skyldig i saadanne Tilfælde, har brudt deres Ed. Men jeg ønsker dog meget gerne at høre den højtærede Ministers Mening. Som sagt, det er jo Justitsministerens Opgave at vaage over, at Lov og Ret ikke tilside-